

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΦΑΛΚΕΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ

ΑΝ τόν αυτοκράτορα Ροδόλφο τών 'Αγ-
βούργων, λίγοι σύγχρονοι του έστεμμένοι
ήσαν τόσο δίκαιοι και τόσο αγαθοί. Μόλις
άνέβηκε στό θρόνο του, ο Ροδόλφος, η
πρώτη του φροντίδα ήταν νά προστατεύση
τούς αδύνατους πληθυσμούς άπ' τ'ς επιδρο-
μές τών Ιαζυρών φεουδαρχών και ν' απο-
καταστήση τήν τάξη και τήν ήσυχία στή
χώρα του.

Τήν εποχή εκείνη ακριβώς τρούσε ο περί-
φημος Ιππότης Κούρτιος τού Φαλκενστάιν,
ο όποιος κατοικούσε μαζί με τά έφτά παιδιά του στόν όχυρό προγο-
νικό του πύργο τού Φαλκενστάιν. Ο Ιππότης Κούρτιος ήταν ο τρο-
μερότερος φεουδάρχης τής Αδουρίας και φημιζόταν σ' όλη τήν Κεν-
τρική Εύρώπη γιά τήν υπεράνθρωπη άνδρεία του, γιά τήν τόλμη
του και γιά τήν αγριότητα του. Διέτριβε μαζί με τούς έφτά ρωμα-
λέους και άνδρείους γιουούς του και τούς πολεμιστάς του τήν ύπαι-
θρο, ληστεύοντας όλους όσους εύρισκε στόν δρόμο του, είτε άδύνα-
τοι χωρικοί ήσαν αυτοί, είτε έμπιστοι και άστοι, είτε κ' ευπατριές
άκόμη.

Όλη ή περιφέρεια τού Τάουουσις είχε τρομοκρατηθή άπ' τ'ς έ-
πιδρομές αυτές τού Φαλκενστάιν και κάθε λίγο και λιγάκι παρου-
σιαζόντουσαν στόν αυτοκράτορα Ροδόλφο Ιππότες και άστοι παραι-
νούμενοι ενάντιον του.

Ο αυτοκράτωρ έστειλε πολλές φορές άπεσταλμένους του στόν
Κούρτιο Φαλκενστάιν και τού παρήγγειλε νά παρατήση τό
ληστευικό έπάγγελμα και νά πάη στήν αύλή του γιά νά
άπονεύη σ' αυτόν και στά
παιδιά του άξιώματα άνάλογα
με τήν κοινωνική τους θέση
και με τήν άνδρεία τους, στόν
στράτο. Ο Κούρτιος όμως δέν
ήθελε ν' άκούση τίποτε κ' έ-
ξαικολούθησε τ'ς ληστείες
του. Τότε ο αυτοκράτωρ τού
έστειλε πάλι άλλους άγγελιο-
φόρους και τού παρήγγειλε
πως θά τόν τιμωρούσε άστυ-
ρά και παραδειγματικά. Άν
δέν τόν ύπάκουε.

— Τό αυτί μου δέν ιδρώ-
νει άπό φοβέρες, έτσι και βα-
σιλικές, άποκρίθηκε περήφανα
ο τρομερός Κούρτιος, μέσα
στις φλέβες τού όποιού έρχε
τό αίμα τώσαν γενναίον Ιπ-
ποτών, οι όποιοι φημιζόντου-
σαν γιά τήν άνδρεία και τήν
τόλμη τους.

Όταν ελθε νά περιφρο-
νούν έτσι οι Φαλκενστάιν τ'ς
σμηρούλες του και τ'ς προ-
σταγές του, ο αυτοκράτωρ Ρο-
δόλφος θύμωσε πολύ κ' άποφάσισε νά τούς τιμωρήση παραδειγμα-
τικά.

Και μιά μέρα ξεκίνησε άπ' τό Βόρμς, όπου είχε τήν πρωτεύου-
σά του, μαζί με όλο τό στρατό του ενάντιον τού πύργου Φαλκεν-
στάιν.

Ο Κούρτιος, μόλις ελθε τόν αυτοκρατορικό στρατό, έκλεισε τ'ς
πόρτες τού πύργου του κ' όχυρώθηκε μέσα σ' αυτόν μαζί με τούς
γιουούς του, τούς ύποτελείς του και όλους τούς πολεμιστάς του. Αν-
τέταξε ήρωικά αντίστασι. στις επιθέσεις τού αυτοκρατορικού στρατού.
Άλλά τά στρατεύματα τού Ροδόλφου ήταν πολυάριθμα και έξου-
σιωμένα με τ'ς καλύτερες πολεμικής και πολεμικές μηχανές. Και
όταν ο αυτοκράτωρ ελθε νά παρατείνεται πολύ ή πολιορκία, διέτα-
ξε μιά μέρα γενική επίθεση όλου τού στρατού του, άπ' όλες τ'ς
πλευρές ενάντιον τού πύργου.

Ήταν μιά έπίθεση τρομερή. Ο Κούρτιος Φαλκενστάιν μαζί με
τά άντάξια παιδιά του πολέμησαν σάν ηρωικοί ήρώες. Ο ήρωϊσμός
τους όμως πήγε χαμένος. Στο τέλος ο πύργος κυριεύθηκε και όλα
τά μέλη τής οικογενείας Φαλκενστάιν έπεσαν στα χέρια τού αυτο-
κρατορικού στρατού.

Ο αυτοκράτωρ Ροδόλφος ο όποιος είχε θαυμάση τήν άνδρεία
και τήν τόλμη τού Κούρτιου και τών παιδιών του, θά ήθελε πολύ
νά φανή έπαικτής άπάντιαι τους. Άλλά, όταν άνέλαβε τόν άγώνα έ-
ναντιον τής ληστείας τών φεουδαρχών, είχε όρκισθή έπίσημα, μπρο-
στά σ' όλους τούς αλλοίους του, μέσ' στό αυτοκρατορικό παρεκκλη-
σιο, ότι όποιος Ιππότης ληστής θά πανόταν με τά όπλα στό χέρι,
θ' άποκεφαλίζεταν άπ' τόν δημό. Και έτσι δέν μπορούσε νά παραβή
τόν έπίσημο εκείνο όρκο του.

Έτσι ο Φαλκενστάιν και τά παιδιά του ήταν καταδικασμένοι εκ
των προτέρων ν' άποκεφαλίσθουν. Ο Ροδόλφος διέταξε νά γίνη ή
θανατική έκτέλεσις μέσ' στήν μεγάλη αύλή τού πύργου Φαλκενστάιν

και δήλωσε ότι θά παρευρισκόταν κ' ο ίδιος σ' αυτήν.

Τήν ήρωϊσμένη μέρα οι πολεμιστάι και οι ευπατριδοί τού αυτο-
κρατορικού στρατού συγκεντρώθηκαν στήν αύλή τού πύργου με έπι-
κεφαλ'ς τόν αυτοκράτορα. Στή μέση τής αύλής είχαν άφίσει ένα
μικρό μέρος ελεύθερο γιά τόν δημό και τούς έτοιμοθανάτους. Ή-
ταν μιά σκηνή τρομερή και συγκινητική σ' περιέργισσιον βαθμό.

Όταν ο άσπρομάλης άλλα ρωμαλέος Κούρτιος μπήκε στόν πέν-
θιμο εκείνον περιβόλο, άκούσθησαν άπ' τά έφτά παιδιά του με
τήν άνδρική όμορφιά τους και τό κριαριστό σάν ημιθέον παράστη-
μά τους, όλοι οι παριστάμενοι Ιππότες κ' ο Ροδόλφος ο ίδιος έν-
ώπωσαν νά σφιγγονται ή καρδιές τους άπό τήν συγκίνησι. Ο Ρο-
δόλφος θά ήθελε νά συγχωρήση τούλάχιστον τούς έφτά εκείνους
άνδρείους νέους, που τά πρόσασα τους άκτινοβολούσαν άπό τιμότητα
και πού καταλάβαινε κανείς ότι άν έζαν γίνει ληστοί Ιππότες,
είχαν γίνει μόνο και μόνο γιά νά ύπακούσουν στόν πατέρα τους.
Πολλοί αλλοίκοι μάλιστα και άξιώματούχοι τού Κράτους τόν τόν ήλι-
οσίαν και τόν παρεκάλεσαν νά δείξη έπιείκεια. Άλλά ο όρκος του
ήταν έπίσημος και κατηγόρηματικός κ' ο αγαθός εκείνος αυτοκρά-
τωρ άναγκάσθηκε με λύπη τού βαθεία νά μ'ν άναστείη τήν έκτέ-
λεσι.

Όστόσο, γιά νά δείξη κάποια έπιείκεια, χωρίς νά παραβή τόν
όρκο του βρήκε μιά διέοδο κ' έθηκε έναν όρο άπραγματοποίητον :

— Θά χάρισι, ειπε, τήν ζωή σ' εκείνον άπ' τούς γιουούς τού
Φαλκενστάιν, σάν όποιο θά θέση κοντά τό κεφάλι τού πατέρα
του, μετά τόν άποκεφαλισμό του. Έτσι ο πατέρας ο ίδιος θά δείξη
μόνος του, μετά τό θάνατό
του, πού άν τ'ς τούς γιουούς του
προτιμεί νά σώση και νά
διακονήση τόν οικο του.

Ο γέρο Κούρτιος που σι-
κόναν όρθιος, άμλητος με τά
μάτια χαμηλωμένα στήν γη,
στή μέση τής αύλής, διαν έ-
κούσε τά λόγια εκείνα τού αυ-
τοκράτορος, σήκωσε τό κεφάλι
του και τά βλέμμάτα του ή-
ψώθηκαν προς τόν ούρανό.

Τό πρόσωπό του αιθρίασε και
πήρε μιά έκφρασι έμπιστο-
ύνης. Δέν ειπε όμως τίποτε.
Προχώρησε άμίλητος πάντα
προς τόν δημό και έκοιμη,
παραινούντάς του τό κεφάλι
του.

Ο δήμος τόν έπιασε άπ'
τά μαλλιά, σήκωσε τή ρομ-
φαία του κ' έπειτα τήν κατέ-
βασε μ' όρμη. Τό κεφάλι τού
γέρο Κουρτίου άποχωρίσθηκε
άπ' τό ρωμαλέο κορμί του
και τότε έγινε κάτι παράξε-
νο, άπίστευτο, φρικαστικό, κάτι
που έκανε νά παγώση τό
αίμα στις φλέβες τών παρι-
σταμένων.

Τό κορμίο εκείνο κεφάλι έπεσε άνάλαφα επάνω στό χώμα τής
αύλής και άρχισε νά κυλά σταθερά σάν νά ήταν τόπι. Κώλησε
και πήγε κοντά στόν μεγαλύτερο άπ' τούς γιουούς που βρισκόταν
δίπλα στό άποκεφαλισμένο πατρικό κορμί. Άλλά δέν στάθηκε εκεί.
Κώλησε άκόμη, προχώρησε, έφθασε στόν δεύτερον χωρίς νά σταθή
ούτε σ' αυτόν, έπειτα προχώρησε άκόμη πήγε στόν τρίτον, στόν τέ-
ταρτον και πέρασε έναν-έναν όλους τούς γιουούς, χωρίς νά σταθή σ'
κανέναν. Μόνον όταν έφθασε στόν έβδομον, τόν μικρότερον, τότε
έκανε ένα πηήμα επάνω άπ' τό έδαφος κ' έπειτα ξανάπεσε μπρο-
στά στά πόδια του κ' έμεινε εκεί άκίνητο.

Όλοι οι παριστάμενοι κ' αυτός ο αυτοκράτωρ είχαν παγώσει
άπ' τήν υπερφυσική εκείνη σκηνή. Κατάλαβαν άμέσως ότι ο νεκρός έ-
ξεδίωλε τήν τελευταία έπιθυμία κ' έδειξε καθαρά πως ήθελε νά
χρησθή ή ζωή τού μικρότερο άπ' τά παιδιά του. Όλων τά βλέμ-
ματα καρφώθηκαν πάλι στόν αυτοκράτορα που στεκόταν άμίλητος
και σκεπτικός. Τέλος σήκωσε τά μάτια του και με όρος έπίσημο ειπε:

— Άδστε τά χέρια τών νέων αδών—κ' έδειξε τούς γιουούς τού
Φαλκενστάιν—και άφήστε τους ελεύθερους. Άπ' τήν στιγμή αυή-
της κατατάσσο στόν αυτοκρατορικό στρατό μου με τόν βαθμό τού
άξιωματικού. Έτσι τούς δίνεται ή εκούαρία νά έξελισθούν με άν-
δρείες και τίμιες πράξεις γιά τό παρελθόν και νά ξεπλύνουν τήν
νεροπή που βαρύνει αυτούς και τήν μνήμη τού πατέρα τους.

Οι νέοι Φαλκενστάιν όλοι με μιά κίνησι πλησίασαν τόν αυτοκρά-
τορα, γονάτιαν μπροστά και φιλώντας τά χέρια του όρκισθη-
καν νά είναι οι πιό τίμιοι πολεμιστάι τού βασιλείου.

Και κράτησαν πραγματικά τό λόγο τους. Έδειξαν τώση δφο-
σίωση στόν αυτοκράτορα, τώση άνδρεία στις μάχες και τώση τιμί-
τητα, που ο Ροδόλφος έπειτα από λίγον καιρό τούς έβασε τόν τίτλο
τού Ιππότη και χάρισε στόν καθένα τους άπο ένα μεγάλο φέουδο.

Ο αυτοκράτωρ Ροδόλφος ξεκίνησε μ' όλο τό στρατό του...